

[Inger Stilling Pedersen]

Det er meget væsentligt for Kristeligt Folkeparti, at man understreger barnets ret til og muligheder for at være hjemme dér, hvor det virkelig hører hjemme, at man støtter hjemmet og forældrene alt det, man overhovedet kan, for at barnet kan være hjemme.

Men vi ved, at der er situationer, hvor barnet af forskellige grunde ikke kan være hjemme, og hvor det derfor er nødvendigt at gribe ind fra myndighedernes side. Det erkender vi blankt.

Problemerne opstår ved de mange tilfældigheder, der sker. Vi ser, hvordan det kan være forskelligt fra kommune til kommune og fra amt til amt. Nogle steder foregår det uden gnidninger, andre steder er der store problemer.

Derfor mener vi i Kristeligt Folkeparti, at det er uhyre vigtigt, at den lov, der kommer, er så klar og tydelig som overhovedet muligt, og det mener vi ikke den er på nuværende tidspunkt.

Hvad ændringsforslagene angår, kan vi selvfølgelig stemme for vores egne, men derudover også for de øvrige ændringsforslag, der forbedrer lovforslaget.

Jeg kan også straks sige, at vores stilling ved tredje behandling selvfølgelig afhænger af, hvilke ændringsforslag der bliver vedtaget, og af det samråd, som vi vil indkalde ministeren til for at få klarlagt nogle spørgsmål om fortolkning af enkelte bestemmelser og af vejledningerne.

Vi mener ikke, at vi på nuværende tidspunkt har en lov, der er god nok. I vores bemærkninger til betænkningen har vi klart tilkendegivet vores holdning til en del af de bestemmelser, som vi synes er forkerte, og som vi også i tidens løb har diskuteret ivrigt med ministeren.

Der er spørgsmål som tvangsbehandling. Andre ordførere har sagt, at det kan virke urimeligt, at man kan tvangsbehandle et barn for at opnå et eller andet resultat. Selvfølgelig skal et barn behandles, hvis det er sygt og forældrene ikke vil have det behandlet, men hvis man mener, at man skal prøve at give et barn en anden mening eller holdning end den, det har, fordi man synes, den er forkert, så er man inde på et skråplan.

Vi mener, det er uhyre vigtigt, at forældrenes retsstilling er sikret, og derfor vil vi gerne stille det klare spørgsmål: Er forældrenes retsstilling

sikret ved denne lovgivning? Det mener vi ikke klart fremgår af den. Derfor vil vi under det udvalgsarbejde, vi igen skal have, prøve at få nogle af de synspunkter frem, som Kristeligt Folkeparti har givet udtryk for.

Vi har f.eks. nævnt tvangsfjernelse ved politiets hjælp. Ministeren har været imødekommende og sagt, at det så vidt muligt skal undgås, men dette, at der kommer en uniformeret person for at være med til at fjerne et barn med magt, kan skade barnet for livet. Vi mener heller ikke, at reglerne for, på hvilket grundlag kommunalbestyrelsen kan træffe sin beslutning, er klare nok. Det gælder f. eks. bestemmelsen om, hvis det er til skade for barnet og barnets udvikling er truet. Jamen hvem kan vi vide, om barnets udvikling er truet? Er det, fordi forældrene ikke har den rigtige mening, eller fordi det er en enlig forsørger, at der har været et eller andet problem?

Når der foreligger nogle klare forhold som f.eks. incest, mishandling eller andet misbrug, er der ingen tvivl, men disse vage formuleringer, der findes nu, og som kan bruges til næsten alt, vil vi bede ministeren om ikke just lige nu, så i et samråd, om at uddybe nærmere, så vi kan sikre os imod, at der træffes tilfældige afgørelser på dette område.

Det vil således i høj grad afhænge af den kommende udvalgsbehandling og det samråd, vi skal have, om vi kan stemme for lovforslaget, om vi vil undlade at stemme eller må stemme imod, men vi håber selvfølgelig også, at vores egne ændringsforslag vedtages. Det må være rimeligt, at man ikke afskæres fra at få en anden psykolog, hvis man ikke har tillid til den første. Vi synes også, det er urimeligt, at kommunen skal undersøge, om bedsteforældre, der har et barn hos sig mere end 3 måneder, nu også er egnede til at have deres barnebarn hos sig.

Vi håber, at man tilslutter sig Kristeligt Folkepartis ændringsforslag, og som sagt afhænger vores stilling ved tredje behandling både af ændringsforslagenes vedtagelse og af et kommende samråd med ministeren.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at denne lovgivning har været lang tid undervejs, og som det fremgår af debatten her, er det også et lovgivningsområde, der er meget følelsesbetonet.